

TEKST 1

نَوَاقِصُ الْإِسْلَامِ

DE TENIETDOENERS VAN DE ISLAM

Shaykh al-Islām
Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb
(1115-1206 AH)

Al-Hikmah Publicaties

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de Naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

اعْلَمُ أَنَّ نَوَاقِضَ الْإِسْلَامِ عَشْرَةٌ نَوَاقِضُ:

Weet dat de tenietdoeners van de Islam tien tenietdoeners zijn:

الْأَوَّلُ: الشِّرْكُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

De Eerste: Het toekennen van deelgenoten in het aanbidden van Allah, de Verhevene. Allah, de Verhevene, zei:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

Voorwaar, Allah vergeeft niet dat aan Hem deelgenoten worden toegekend, maar Hij vergeeft daarnaast wat Hij wil, voor wie Hij wil. [Sūra an-Nisā’ (4): 48, 116]

وَقَالَ:

En Hij zei:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

Voorwaar, hij die deelgenoten aan Allah toekent; Allah heeft hem waarlijk het Paradijs verboden, en de Hel zal zijn verblijfplaats zijn. En voor de onrechtvaardigen zijn er geen helpers. [Sūra al-Mā’ida (5): 72]

وَمِنْهُ الذَّبْحُ لِغَيْرِ اللَّهِ، كَمَنْ يَذْبَحُ لِلْجِنِّ أَوْ لِلْقَبْرِ.

Hieronder valt het slachten voor een ander dan Allah, zoals degene die slacht voor de djinn of voor een graf.

الثَّانِي: مَنْ جَعَلَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ وَسَائِطَ يَدْعُوهُمْ وَيَسْأَلُهُمُ الشَّفَاعَةَ، وَيَتَوَكَّلُ عَلَيْهِمْ كَفَرَ إِجْمَاعًا.

De Tweede: Degene die tussen zichzelf en Allah bemiddelaars neemt, hen aanroept, hen vraagt en op hen vertrouwt, heeft ongeloof gepleegd, met consensus.

الثَّالِثُ: مَنْ لَمْ يُكْفِرِ الْمُشْرِكِينَ أَوْ شَكَ فِي كُفْرِهِمْ، أَوْ صَحَّحَ مَذْهَبَهُمْ، كَفَرَ.

De Derde: Degene die de afgodendienaren niet ongelovig verklaart, twijfelt over hun ongeloof of hun weg als juist beschouwt, heeft ongeloof gepleegd.

الرَّابِعُ: مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ غَيْرَ هَدْيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْمَلُ مِنْ هَدْيِهِ أَوْ أَنَّ حُكْمَ غَيْرِهِ أَحْسَنُ مِنْ حُكْمِهِ كَالَّذِي يُفَضِّلُ حُكْمَ الطَّوَاغِيتِ عَلَى حُكْمِهِ فَهُوَ كَافِرٌ.

De Vierde: Degene die gelooft dat de leiding van een ander dan de Profeet ﷺ volmakter is dan zijn leiding, of dat het oordeel van een ander dan hem beter is dan zijn oordeel, zoals degene die het oordeel van de Ṭawāghīt¹ prefereert boven zijn oordeel, dan is hij een ongelovige.

الخَامِسُ: مَنْ أَبْغَضَ شَيْئًا مِمَّا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَلَوْ عَمِلَ بِهِ - كَفَرَ [إِجْمَاعًا] وَالِدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَاهُمْ﴾.

De Vijfde: Degene die iets haat waarmee de Boodschapper ﷺ gekomen is, ook al handelt hij ernaar, heeft ongeloof gepleegd [- met consensus. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

Dat is omdat zij haatten wat Allah heeft geopenbaard, dus Hij deed hun daden teniet. [Sura Muḥammad (47): 9] -]²

¹ **Ṭawāghīt:** Meervoud van at-Ṭāghūt. At-Ṭāghūt: Afgeleid van (het woord) at-Ṭūghyān, dat het overschrijden van de grens betekent. Dus alles dat aanbeden wordt buiten Allah, terwijl degene die aanbeden wordt tevreden is met deze aanbidding, is een Ṭāghūt. De meest omvattende definitie komt van Ibn al-Qayyim, die het als volgt beschreef: 'Alles waarmee de dienaar zijn grens overschrijdt ten opzichte van het gehoorzaamde, de aanbedene of het gevolgde.' Zie: Muḥammad b. Ṣāliḥ al-‘Uthaymīn, *Al-Qawl al-mufīd ‘alā kitāb at-tawhīd* I (Riyad 1994) 23; Ṣāliḥ b. Fawzān al-Fawzān, *Al-Mulakhaṣ fi sharḥ kitāb at-tawhīd* (Riyad 2001) 11.

² Het gedeelte tussen vierkante haakjes is een toevoeging uit *Ad-Durar as-Saniyya*.

السَّادِسُ: مَنْ اسْتَهْزَأَ بِشَيْءٍ مِنْ دِينِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ ثَوَابِ اللَّهِ، أَوْ عِقَابِهِ، كَفَرَ،
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:

De Zesde: Degene die spot met iets van de Religie van de Boodschapper of de Beloning van Allah of Zijn Bestraffing, heeft ongeloof gepleegd. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ * لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾

Zeg: ‘Is het Allah en Zijn Tekenen en Zijn Boodschapper die jullie bespotten? Maak geen excuus; jullie hebben ongeloof begaan nadat jullie geloofden.’ [Sūra at-Tawba (9): 65-66]

السَّابِعُ: السِّحْرُ - وَمِنْهُ: الصَّرْفُ وَالْعَطْفُ -، فَمَنْ فَعَلَهُ أَوْ رَضِيَ بِهِ كَفَرَ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:

De Zevende: Magie, waaronder aṣ-Ṣarf³ en al-‘Aṭf⁴. Wie het verricht of er tevreden mee is, heeft ongeloof gepleegd. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾

Maar geen van deze twee (engelen: Hārūt en Mārūt) onderwezen iemand magie, zonder dat zij zeiden: ‘Voorwaar, wij zijn een Fitna (beproeving); dus wees niet ongelovig.’ [Sūra al-Baqara (2): 102]

الثَّامِنُ: مُظَاهَرَةُ الْمُشْرِكِينَ وَمُعَاوَنَتُهُمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:

De Achtste: Het helpen van de afgodendienaren en het bijstaan van hen tegen de moslims. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

³ **Aṣ-Ṣarf:** Een daad van magie waarbij de intentie is om een persoon afkerig te maken van dat wat hij begeert, zoals het veranderen van de liefde van een man voor zijn vrouw in haat jegens haar. Zie: Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb al-Waṣṣābī, *Al-Qawl al-mufīd fī adillat at-tawhīd* (Sanaa 1425 AH) 50.

⁴ **Al-‘Aṭf:** Een daad van magie waarbij de intentie is om een persoon van iets te laten houden waar hij gewoonlijk afkerig van is (wat hij gewoonlijk niet begeert), door gebruikmaking van satanische wegen. Zie: Ibidem.

En wie van jullie hen als vrienden neemt: voorwaar, hij behoort tot hen. Voorwaar, Allah leidt het onrechtvaardige volk niet. [Sūra al-Mā’ida (5): 51]

التَّاسِعُ: مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ بَعْضَ النَّاسِ يَسْعُهُ الْخُرُوجُ عَنْ شَرِيعَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا وَسَّعَ الْحَضِرُ الْخُرُوجَ عَنْ شَرِيعَةِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَهُوَ كَافِرٌ.

De Negende: Degene die gelooft dat sommige mensen de mogelijkheid hebben buiten de Shari‘a van Muḥammad ﷺ te treden, zoals Al-Khaḍir de mogelijkheid had om buiten de Shari‘a van Mūsā عليه السلام te treden, dan is hij een ongelovige.

العَاشِرُ: الْإِعْرَاضُ عَنْ دِينِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يَتَعَلَّمُهُ وَلَا يَعْمَلُ بِهِ، وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى:

De Tiende: Het afwenden van de Religie van Allah, de Verhevene, het niet leren en er niet naar handelen. Het bewijs is de Uitspraak van Hem, de Verhevene:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾

En wie is onrechtvaardiger dan hij die door het teken van zijn Heer wordt vermaand en zich er toch van afwendt? Wij zullen de criminelen beslist straffen. [Sūra as-Sajda (32): 22]

وَلَا فَرْقَ فِي جَمِيعِ هَذِهِ النَّوَاقِصِ بَيْنَ الْهَازِلِ وَالْجَادِّ وَالْخَائِفِ إِلَّا الْمَكْرَهَ. وَكُلُّهَا مِنْ أَعْظَمِ مَا يَكُونُ خَطَرًا، وَمِنْ أَكْثَرِ مَا يَكُونُ وَقُوعًا، فَيَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ أَنْ يَحْذَرَهَا وَيَخَافَ مِنْهَا عَلَى نَفْسِهِ.

Er is geen verschil, wat betreft al deze tenietdoeners, tussen de grappenmaker, de serieuze en de vrezende, behalve degene die gedwongen is. En al deze (tenietdoeners) behoren tot de meest gevaarlijkste en de meest voorkomende. Het is dus verplicht voor de moslim om ervoor op te passen en ervoor te vrezen ten opzichte van zichzelf.

نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ مُوجِبَاتِ غَضَبِهِ، وَأَلِيمِ عِقَابِهِ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ، وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

Wij zoeken toevlucht bij Allah tegen hetgeen wat Zijn Woede, en de Pijn van Zijn Bestrafing veroorzaakt. Moge Vrede en Zegeningen van Allah zijn met de beste van Zijn schepping Muḥammad, zijn Familie en zijn Metgezellen.